

15 maart 2026

VRUCHT DRAGEN

Johannes 15, vers 1 t/m 17

Ik wil met u in deze preek nadenken over een vraag van een van onze jongeren: wat zou God met mijn leven willen? Wat zou God mij willen laten zien en willen laten doen? Want het zou toch heel erg zonde zijn als Hij met mij dingen van plan is, dingen van mij verlangt of dingen wil geven..., terwijl ik er gewoon langsheen zou leven en gewoon mijn eigen dingen zou doen. Dat is mooi hè, als een jongere daar naar op zoek is... *Wat wil God met mijn leven?* Dat is het thema van deze preek.

Nu, het antwoord kan eigenlijk net zo kort als het thema zelf: *God wil dat uw, jouw en mijn leven vrucht zal dragen. Vrucht dragen.* Maar om dat beter te begrijpen, om het prachtige daarvan te ontdekken, en ook om het ernstige onder ogen te zien... en ook om het wat concreter te krijgen..., gaan wij nog een keer aandachtig naar Jezus' woorden luisteren.

Jezus is aan het afscheid nemen van Zijn leerlingen. Ze hebben zojuist het Laatste Avondmaal gevierd en zijn nu onderweg naar Getsemané. En wat er dan allemaal zal gaan gebeuren... Maar voordat dit allemaal zal gaan gebeuren, heeft Jezus hen nog wat te zeggen. Heel wat te zeggen. Namelijk dat zij vrucht moeten dragen. Steeds komt dat thema terug in Zijn woorden. Jezus vertelt over vrucht dragen. Over snoeien en daardoor nog meer vrucht dragen. Over vruchteloosheid. Over blijvende vrucht. Maar dit is dus de opdracht voor Jezus' volgelingen als Hij straks niet meer fysiek bij hen zal zijn: vrucht dragen.

Jezus geeft niet concreet aan wat dat vrucht dragen dan betekent. En dat vind ik wel belangrijk om te constateren, want misschien heeft God wel een speciaal plan met je leven en wil Hij je een bijzondere bediening geven. Maar misschien zal je ook nooit in je leven zo'n speciale route ontdekken en verloopt je leven zo'n beetje zoals het gemiddelde leven van ieder mens. Misschien zal God je echt dingen duidelijk maken en ga je een avontuurlijke weg tegemoet. Maar misschien blijft je leven ook wel een zoektocht, een survival (overlevingstocht): waar doe ik nu goed aan? Hoe moet ik mijn leven invullen? Maar kijk dan nog een keer mee: het gaat Jezus hier niet om een bepaalde weg die je in je leven moet gaan, een specifieke route, met een duidelijk plan..., het gaat erom dat jij en ik in al die dingen die wij kunnen, mogen, willen, moeten... dat wij vrucht zullen dragen. Of je nu op school zit, of aan het werk bent..., of je nu aan de weg aan het timmeren bent, of juist aan het afbouwen ('rentenie-ren')..., of je nu voor je werk de hele wereld afreist, of dat je slaapkamer op dit moment jouw beperkte wereld': vrucht dragen, dat is het waar het om gaat.

Want daar gaat het God om in deze wereld. Jezus begon namelijk met vertellen (vers 1): 'Ik ben de ware Wijnstok

en Mijn Vader is de Wijngaardenier. Voor deze vergelijking moeten wij even terugbladeren in de Bijbel, naar Jesaja 5 (dat wij zojuist hebben gelezen): Jesaja zong een lied over God als over de Wijngaardenier. Het was een liefdeslied over God Die een prachtige wijngaard aan het aanleggen was. Maar... het werd één groot drama, want de druiven waren niet te pruimen. Je kon er helemaal niets mee. En de Wijngaardenier (God) is zo teleurgesteld... en ook zo boos na alle energie die Hij erin had gestoken: Hij maakt die hele wijngaard kapot. Vreselijk... Jesaja 5 is het lied over Israël, die zichzelf met een geliefd beeld als de wijngaard van God zag. Maar wat een wrange vruchten plukte God van dit project. Onrecht, hebzucht, uitspattingen, dat was de opbrengst van al Gods investeringen zo moet Jesaja verder vertellen. Maar nu zegt Jezus: Ik ben *de ware Wijnstok*... en Mijn Vader is de Wijngaardenier. God is toch weer opnieuw begonnen. Ik zou haast zeggen: God kon het blijkbaar niet laten. Toch een nieuw begin... Toch een kwetsbare, nieuwe wijnstok aangeplant in deze wereld. Jezus, Zijn Zoon. *Want God wil zo graag vreugde, leven op deze wereld.* God wil bloei! Leven! Vreugde! Vandaar die wijngaard. En het eerste wonder dat Johannes in zijn evangelie vertelt, sluit hier zo mooi bij aan, namelijk: dat Jezus van water wijn maakt. Honderden liters druivenwijn! Niet om helemaal los te gaan en niet meer te weten wat je zegt en doet. Nee, wijn (die in de tijd van de Bijbel ook een veel lager alcoholpercentage had) en een wijngaard staan in de Bijbel voor vreugde, voor overvloed, voor genieten, voor het goede leven.

Zie je het? God wil jou en mij deelgenoot maken van Zijn prachtige project. God wil dat jij ook daarmee bezig zult zijn, waar Hij op dit moment mee bezig is. Je mag met God meedoen! Vlak voordat Jezus zijn leerlingen zou moeten loslaten, geeft Hij dit aan hen (en aan ons) mee: vrucht dragen hoor! Dat is het doel van heel Mijn komst en Mijn werk. Want de Wijngaardenier, mijn Vader, wil een wijngaard om van te kunnen genieten; dat die wijngaard groeit en bloeit, leven en blijdschap geeft..., Hij wil dat

jij daarin meedoet... en ook vruchten voortbrengt..., dat jij zo tot je bestemming komt... en bijdraagt aan die vreugde van God. Een klein, kwetsbaar, kronkelig takje ben je als mensje..., denk niet te groots..., en er zitten nu eenmaal kronkels in je bestaan..., maar al die kronkelige, kwetsbare takjes bij elkaar: wat een prachtige vruchten kan dat geven om van te genieten! Nu, draag mee, draag vrucht, ondanks dat er zoveel stormen in deze tijd over de wijngaard heengaan.

Maar wat is dat vrucht dragen dan precies...? Het heeft dus te maken met dat jij met je leven God vreugde geeft. Dat je de Wijngaardenier blij maakt. Dat is het eerste wat in je leven zou moeten tellen, elke dag dat je weer mag opstaan: 'ik wil U vandaag vreugde proberen te geven. Help mij daarbij, Heere God!' ... En 'God vreugde geven', dat is niet slechts een offer, een grote opgave, een dagelijks moeten, een must..., nee daarin kom je zelf tot je bestemming. Daarin komen de dingen van je leven op z'n plek. Je vindt je bestemming namelijk niet in een

prachtbaan, of een geweldige relatie, in je kleinkinderen, of een profiel vol met diploma's en ervaring..., je vindt je bestemming in het God-vreugde-geven.

Maar... hoe doe je dat vrucht dragen dan? Hoe geef je God vreugde? Nu, het is een leven lang leren, proberen en dingen afleren, maar aan de andere kant is het heel simpel, want: waar zou je de bron van liefde vreugde mee geven? Ik denk: met liefde. En dan ook natuurlijk die liefde die bij deze God, de bron van liefde, passend is: gevende liefde, gunnende liefde, liefde die verdraagt, liefde die door de pijn heen gaat en echt die ander op het oog heeft. 'Niemand heeft een grotere liefde dan deze, dat iemand zijn leven geeft voor zijn vrienden', zo maakte Jezus duidelijk wat Zijn diepe liefde inhield. ... En waar zou je de God, de God vol barmhartigheid en genade nog meer vreugde mee geven? Ik denk: met barmhartigheid, met een hart vol ontferming, met bewogenheid om mensen. ... En waar zou je God, de Rechter van hemel en aarde nog meer mee vreugde kunnen geven? Ik denk met recht en met gerechtigheid. Met zelf eerlijk te zijn en met het opkomen voor de mensen die geen stem hebben, die erbuiten liggen, die hebben te lijden onder regimes, familieomstandigheden, hun uiterlijk, wat dan ook.

Vrucht dragen, ik denk ook aan de vrucht van de Geest waarover Paulus later schrijft. Die vrucht die de Heilige Geest in ons laat groeien, omschrijft Paulus ook met liefde... en verder met: blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, trouw, vertrouwen, zachtmoedigheid, zelfbeheersing.

Ik kom weer even terug op waar ik mee begon: ik weet dus niet of God een bijzondere weg met jou, met u op het oog heeft en wat God precies met je leven wilt. Wat wil God met je leven? Nu, misschien dat je leven een bijzondere reis zal worden, maar misschien dat je ook wel geen grootse dingen en duidelijke tekenen zult meemaken. Wij lezen natuurlijk in de Bijbel over hoe God duidelijk het leven van Abraham heeft geleid en over hoe God Paulus heeft geroepen en allerlei dingen liet beleven en doorstaan, maar van de meeste christenen uit die tijd weten wij helemaal niets. Hun leven is tamelijk anoniem verlopen. Maar dat is ook niet erg, het gaat erom dat je werkelijk mens bent tot Gods eer. En dat heeft gewoon te maken met hoe je in de bus of trein reageert op iemand die je irriteert, maar ook met wat je doet met je talenten op school. Het heeft te maken met hoe u in deze maanden je belastingpapieren invult. Vruchten voortbrengen, dat heeft te maken met wat je appt en ook met wat je koopt. Met hoeveel tijd je aan je persoonlijke geloofsgroei besteedt, maar ook hoeveel tijd je aan je kinderen besteedt. De een zal daarin andere keuzen maken dan de ander, maar: doe je het voor God? Zoek je de vreugde van Wijngaardenier? Geef je aandacht aan die vrucht van de Geest? 'Hierin wordt Mijn Vader verheerlijkt (groot gemaakt) doordat u veel vrucht draagt.' Het doet er dus echt toe! Want de Wijngaardenier zoekt *veel vrucht*. Overvloedig groeien en bloeien dus. Er dus echt werk van maken. Want je verbaast je er soms over hoe uit zo'n klein takje zo'n tros druiven kan groeien, toch?

Veel uitleggers lezen in dat 'vrucht dragen' ook de opdracht om het Evangelie verder te brengen. Jezus eindigt Zijn woorden namelijk met 'Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen...' Dit doet denken aan die woorden die Jezus later na Zijn opstanding zal uitspreken tot Zijn discipelen: 'ga dan

heen, maak al de volken tot Mijn discipelen'. 'Ik heb u ertoe bestemd dat u zou heengaan en vrucht dragen. We moeten er dus op uit. Of in ieder geval: je geloof moet er uit, moet eruit komen. Want vruchten groeien echt niet goed achter bladeren verstopt. Dan blijven ze klein, of groen. Dan rijpen ze niet. Het moet er uit! Dat je God vreugde wilt geven, dat moet er echt uitkomen.

Maar als ik dit zo allemaal zeg... en ook ondertussen nog even onderstreep dat het God om 'veel vrucht' gaat (vers 8), dan kan het volgende misschien wel even behulpzaam zijn: het gaat in het vrucht dragen niet om jouw *productiviteit*, maar om *vruchtbaarheid*. Wat bedoel ik? Nu, productiviteit heeft te maken met 'doen' en 'maken'. En vruchtbaarheid heeft te maken met 'zijn', met wie je bent. Het gaat er dus – zo wil ik zeggen – niet om wat je allemaal doet en ervan maakt, maar *wie je bent*. Het is natuurlijk prachtig als er christenen zijn die heel productief zijn, die heel veel kunnen, die veel talenten hebben, die veel organiseren en opzetten. Die mensen zijn heel geliefd als nieuw ingekomenen. En die mensen moet je natuurlijk gelijk in de kerkenraad hebben. Maar laten wij niet teveel staren naar productiviteit. Dat doen wij buiten de kerkmuren wel, waar alles gaat om productiviteit en efficiëntie en innovatie en kostenbesparing. Hier gaat het om wie wij zijn. Wie wij willen zijn voor God. Of wij vruchtbaar willen zijn.

Er zijn soms momenten in je leven dat je niet zo productief kan zijn... Als je ziek bent. Of als je overbelast bent. Of misschien als je oud geworden bent en het niet allemaal maar zo vlot gaat. Misschien zijn er wel omstandigheden je op dit moment waardoor niet productief kan zijn – je handicap, je rugzak, het labeltje dat je hebt gekregen en waardoor je blijkbaar wat anders bent dan de rest... Soms kan je dan niet productief zijn, niet zoals vele anderen misschien. Maar weet je: je kunt wel altijd vruchtbaar zijn. Vruchtbaar voor God. Want voor liefde, barmhartigheid, gerechtigheid, trouw, geduld, al die vruchten..., daarvoor hoef je niet productief en actief te zijn, krachtig en vitaal... Een 80 plusser kan veel vruchtbaarder zijn dan een veertiger in de liefde die hij aan zijn verzorgenden geeft... en een alleenstaande die is afgekeurd en in de ww zit, kan vruchtbaarder zijn dan die vrouw met een goede baan die thuis nog drie kinderen heeft rondlopen. ... Zie je hoe het in Gods Koninkrijk, of beter: in Gods wijngaard, dus echt om andere dingen gaat? En waar het dus in jouw leven om gaat? Niet om wat je maakt en doet en kunt. Maar om wie je bent. Of je vruchtbaar bent, of er vruchten aan je takje te vinden zijn. Liefde, geduld, geloof, overgave, nederigheid, zorgzaamheid, zelfverloochening, beschikbaar zijn, aandacht hebben voor, tegen onrecht strijden, mensen in gebed bij God brengen, echt zijn, niet veroordelend, zuiver. Dat geeft de Wijngaardenier echte vreugde!

Maar nu heb ik het belangrijkste nog niet gezegd. Want weet je *hoe* die vruchten kunnen groeien? Hoe je echt vruchtbaar kunt zijn, kunt worden in je leven, en zo God vreugde geven? 'Door aan Mij verbonden te blijven', zo zegt Jezus tegen Zijn leerlingen. Vers 4: '*Blijf in Mij en ik in jullie. Zoals de rank (tak) geen vrucht kan dragen uit zichzelf als zij in de wijnstok niet blijft, zo ook jullie niet als jullie niet in Mij blijven.*' Biologisch heel logisch natuurlijk: een tak die niet aan de stam zit, gaat dood. Die zal echt geen vruchten krijgen. De vruchten die er zijn, zijn binnen korte tijd verdwenen. Het klinkt zo logisch,

maar in het geloof is het een steeds weer je bewust zijn en bewust worden: *die verbinding met Jezus moet ik vasthouden*. Dat is het waar het Nieuwe Testament het steeds over heeft: 'in Christus zijn'. 'Met Hem sterven en met Hem opstaan'. 'In Mij blijven', zo zegt Jezus. Zijn leven moeten door jouw levenstakje heen stromen. Zijn liefde, Zijn genade, Zijn werk moet door alle vezels van je takje heen gaan.

Blijf in Mij. Vandaar: al die kerkdiensten en samenkomsten, die je niet zomaar moet overslaan. Vandaar dat steeds weer zingen over Jezus. En daarom ook dat praktisch bezig zijn, iets voor Hem te doen. Of op een creatieve manier je verbinding met Jezus vasthouden. En vooral ook: die woorden van Jezus tot je nemen. Jezus zegt: 'als jullie in Mij blijven en Mijn woorden in jullie blijven'. Wat Hij heeft gezegd, wat Hij heeft gedaan..., lees dat, neem dat op met je oren. Lees dat nog een keer. Blijf er in stilte even bij stilstaan. Leer het uit je hoofd. Volg een lezing of podcast. Doe een cursus. Worstel met Jezus' woorden. Neem het op in je hart. Antwoord daarop in gebed. 'Blijf in Mij. Laat Mijn woorden in jullie blijven.' Laat het door je heengaan. Je hart raken. Laat Zijn ernst en waarschuwingen je wakker schudden, je leven op zijn grondvesten doen trillen. Laat je steeds weer verrast worden door Zijn wonderlijke genade. Laat je aanspreken door Zijn voorbeeld. Blijf erin bezig. Laat Zijn woorden in je blijven. Blijf in Hem.

Het is zo makkelijk om die verbinding met Jezus wat losjes te laten zijn..., want er zijn nog zoveel andere lijntjes in je leven die aandacht vragen. Maar wees erop bedacht: alleen in die verbinding, die hechte verbondenheid met Jezus, kan je leven vruchtbaar zijn. Ook al ben je nog zo productief, actief op vele vlakken en gaat er heel veel goed..., vruchtbaar zijn is echt iets anders... en zonder vruchten ben je toch echt een dode tak.

Jezus is heel duidelijk: ranken die niet aan Hem verbonden zijn, kunnen geen vruchten voortbrengen. Betekent dat dat niet-gelovige mensen niet vruchtbaar kunnen zijn, dat zij dus ook geen liefde kunnen geven, niet barmhartig kunnen zijn voor anderen en goed voor de wereld? Natuurlijk zie je ook bij niet-gelovige mensen soms heel veel liefde en goedheid, waar anderen de vruchten van plukken. Gelukkig wel. De Schepper heeft nog heel wat moois in Zijn vervallen wijngaard overgelaten! Maar God heeft ervoor gekozen om in Jezus Zijn Zoon de Wijngaard weer opnieuw op te bouwen. Zo wilde God verder gaan. Dit is Gods nieuwe begin. En daar begint het dan ook voor ons. Bij Jezus. En nergens anders.

Takken die niet met Hem verbonden zijn, worden verwijderd, omdat zij geen vrucht dragen. Wij zongen: *wie zijn ziel niet prijsgeeft maar vasthoudt tot het eind, wie zijn bestaan niet kruisigt – hoezeer hij levend schijnt, hij gaat voorgoed verloren, het leven dat hij koos is tevergeefs geboren en eindigt vruchteloos*. Maar dat wil je toch niet? En God wil dat ook niet! Het wegsnoeien van die takken doet Hem volgens mij nog meer pijn dan die takken zelf. Vers 16: 'Ik heb jullie ertoe bestemd dat jullie zouden heengaan en vruchten dragen en dat jullie vrucht zou *blijven*.' God zoekt duurzame vrucht. Hij wil van ons takken vormen die voor altijd mogen bloeien en groeien. Die zelfs de winter van de dood kunnen doorstaan, met vrucht tot in het eeuwige leven. God wil niet dat je dor en doods eindigt....

Wat wil God met je leven?, dat was onze vraag. Nu, ik weet niet welke studiekeuze God wil dat je zult gaan doen. Ik kan ook niet vertellen of God wil dat u van baan of woonplaats moet veranderen. Of wat je moet doen in die situatie waarin je nu zit. Maar blijf dicht bij Jezus. En draag op die manier vrucht. En misschien dat je in het luisteren naar Zijn woorden, in je stil zijn, je biddend antwoorden, ook wel woorden en antwoorden zult ontvangen die je de weg wijzen in wat je moet, wat je mag, of dat God je verlangen stuurt, of wat dan ook. Maar hoe je weg ook zal zijn en welke afslagen je ook gaat maken en welke dingen je ook hoopt te doen: draag in al die dingen vrucht. Maak je Schepper, de Wijngaardenier blij. Dat wil Hij van je leven.

En dan nog één ding... Soms moet er dan ook gesnoeid worden, zo vertelt Jezus. 'Opdat de takken nog meer vrucht dragen' (vers 2). Soms moet er worden gesnoeid, zodat je meer vruchten zult kunnen laten zien in je leven. Ik heb afgelopen week wat snoei-instructies gekregen en zelf heb ik ook wel eens wat gesnoeid, maar het klopt; als er heel veel blad groeit aan de takken, dan moet dat weggesnoeid worden, want dat hindert de ontwikkeling van de vruchten. Blad vult. Bladvulling. Blad maakt onnodig vol. ...En laten wij eerlijk zijn: het leven is vaak vol. Alles is vol. Alles lijkt ook te moeten worden gevuld. Alle momenten worden 'schermmatig' opgevuld. Maar zou dat dan niet schadelijk zijn voor het rijpen en groeien van de vruchten? Soms moet God Zijn snoeischaar gebruiken, hoe pijnlijk dat ook kan zijn. En soms kan je er daarom misschien beter zelf maar de snoeischaar inzetten, in plaats van wachten tot de Wijngaardenier drastisch te werk moet gaan.

En wat ik ook nog heb geleerd over snoeien: soms moet je vruchten dunnen. Moeten de zure en bittere vruchten weggeknipt worden om de goede vruchten de ruimte te geven. De zure vrucht van hoogmoed. Of egoïsme. Of de bittere vrucht van jaloezie. Of van fitterigheid. Er zijn vruchten aan je leven die je niet moet laten hangen. Die je niet verder moet laten groeien. Je moet ze wegnemen, want ze zijn tot schade. Ze kunnen de goede vruchten de ruimte benemen. Of zelfs besmetten met alle gevolgen van dien.

Elke rank die in Mij geen vrucht draagt, neemt Hij weg. En elke rank die vrucht draagt, reinigt Hij (snoeit Hij), opdat zij meer vrucht draagt. De Wijngaardenier neemt weg, ruimt op, en snoeit bij. Hij laat de takken niet gewoon lekker alle kanten opgroeien. Nee, om er echt voor de Wijngaardenier te zijn, dat betekent soms ook gesnoeid worden. En soms buigt je takje door, vanwege de last van het vrucht moeten dragen. Wat wil God met je leven? Nu God heeft dus niet alleen maar een relaxt en leuk leven op het oog voor de takjes. ... Maar wat mogen wij verbonden zijn aan een prachtige Wijnstok. Met genade die onophoudelijk door ons leven heenstreamt: 'Uw genade is mij genoeg. Met liefde die heel je takje vormt en doet uitbotten. Wat wil God iets moois met jouw, uw en mijn leven. Met vruchten die tot in eeuwigheid de Wijngaardenier en onszelf vreugde zullen geven. Dat wil God met je leven!